

staar i dette Lovforslag, eller at Bestemmelserne i dette Lovforslag skulle misforstaaes lige overfor Eftertryksloven. Det kan være, at det ærede Medlem har Ret, men det er for Resten Udvalgets Jurister, der have havt at gjøre med Affattelsen af denne Paragraf. Det er ikke ganske saaledes, som det ærede Medlem fra Frederiksborg Amt (Hage) fremstillede det, at vi havde faaet dette Lovforslag fra Kultusministeren. Nei, vi fik et Grundlag fra Kultusministeren til at arbejde paa, og af dette er nærværende Lovforslag fremgaaet efter en meget omhyggelig Drøftelse i Udvalget. Jeg tror, at det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Halkier), som har affattet denne Bestemmelse, som det ærede Medlem for Bisborg Amts 2den Valgkreds (Klein) angreb, saa de to Herrer Jurister kunne afgjøre den Sag mellem sig, men for Resten kan Sagen jo afgjøres inden 3die Behandling. Naar man forøvrigt samtidig vil forandre Eftertrykslovens Bestemmelse om 30 Aar til 50 og faae en ny Bestemmelse paa dette Punkt i Stedet for § 19, har det mindre at sige, det kommer til at gjælde den nye Eftertrykslov, men hvis det nye Forslag ophøies til Lov, vil det være det, som gjælder med Hensyn til afdøde Forfatters Børn, at Fristen bliver 50 Aar, altsaa skunde Paragrafen slutte, hvor der tales om Forholdene ved Theatret, som vi have ment, at der kun var Tale om ved denne Lov. Til Slutning vil jeg blot sige dette, at det er klart, som den ærede Minister sagde, at naar vi give en ny Eftertryksbestemmelse, at de 30 Aar skulle blive til 50, tror jeg at kunne forstille paa Flerallets Vegne, at det vil ikke ske medmindre dette Lovforslag bliver vedtaget. Vi have ikke i Sinde at berøve Privattheatrene og derigjennem Befolkningen nogen som helst Ret, som de have for Dieblisset til at se disse Skuespil, naar man ikke til Gjengjæld gaar ind paa dette meget rimelige Forslag, og hellere end at gaa ind paa det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og paa den Bestemmelse, som Mindretallet foreslaar, ville vi lade det blive, som det er. Saa ville Heibergs Vaudeviller blive frie næste Aar, og saa maa det lgl. Theater se, om det er bedre tjent med den Tilstand end med det, her foreslaas. Her foreligger jo en samlet Opinion fra alle danske Forfattere og fra alle Folk, der have kunstnerisk Interesse, og som dog har Mulighed for at kunne erhverve sig en vis Ret til at spilles, thi det lgl. Theater har ikke kunnet holde paa denne Ret. Der er en Mængde Stykker, som og-

faa ærede Medlemmer af Udvalget have sagt, som ere blevne frie, og med Hensyn til de nye Stykker vil ingen i Længden kunne hævde, at de ikke skulle blive frie, saa at en dansk Forfatter ikke skulde kunne sælge sit Stykke til Høvensøhelst. Denne hele Opinion tror jeg ikke, at man i Længden vil kunne modstaa, og dernæst har man det svage Punkt, at netop de Stykker, der i Dieblisset holdes mest paa, blive frie. Derfor tror jeg at turde anbefale ærede Medlemmer i denne Sal, ogsaa dem, der ikke høre til det Parti, jeg tilhører, at stemme for Lovforslaget, det vil i Længden være det Bedste. Jeg skal anbefale mine Meningsfæller at stemme imod alle de Forslag, der ere stillede udenfor det samlede Uendingsforslag til en ny Redaktion af Lovforslaget, som Udvalgets Flertal indstiller til Thingets Vedtagelse.

Scharling: Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt forlænge Debatten betydeligt. Jeg vil blot gjøre et Par Bemærkninger. Jeg kan ikke se, at det kongelige Theaters Stilling er saa svag, som den hvitærede Minister synes at mene, og som den ærede Ordfører nu vil gjøre gjældende; thi det er dog et Faktum, at til Trods for den meget omtalte Bestemmelse i § 19 i Loven af 1857 har det kongelige Theater i Dieblisset alligevel Eneret over Holberg og Dehleschlager, naaget det er meget mere end 30 Aar siden, de døde, og den Tilstand vil altsaa fremdeles faktisk kunne opretholdes, saa længe det bestaaende Bevillingssystem staar i Kraft, og derfor er det, jeg overfor den ærede Ordfører mener, at naar han gjør gjældende, at Betingelsen for, at han og hans Meningsfæller ville gaa ind paa en Forlængelse fra 30 til 50 Aar var den, at man gif ind paa denne Lov, saa forekommer det mig, at man allerede deraf, at man opgiver den kunstige og vilkaarlige Begrændsning for Bevillingssystemet, som nu er gjældende, har en ikke saa ringe Kompensation for Forlængelsen af 30 til 50. (Ufbrudelse). Jo, det vil Mindretallet være med til. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at vort Uendingsforslag jo kun berører et eneste Punkt af det foreliggende Lovforslag, og hvad jeg til Begrundelse af det har anført imod forskjellige Bestemmelser i Lovforslaget, gaar jo kun ud paa at vise, at dette Forslag for os paa forskjellige Punkter indeholder saa Meget, som forekommer os betænkeligt, at vi til Gjengjæld ønske paa et enkelt Punkt at stille lidt strengere Fordringer, end der stilles i Lovforslaget. Der er altsaa fra vor Side kun